

การศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครู
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
The Study of Life Skills and Teacher Profession of Pre-service
Teacher: Case study Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ศราวุฒิ สมัญญา¹
ธิดารัตน์ ตันนิรัตน์²

Sarawut Samanya¹
Thidarat Tannirat²

Received : August 28, 2020 Revised : October 22, 2020 Accepted : November 5, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นผลจากการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครู ตัวอย่างคือ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 365 คน เครื่องมือการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.23) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อคำถามที่มีค่ามากที่สุด (\bar{X} = 4.35) จำนวน 2 ข้อคือ 1) สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะของนักเรียนในการรับผิดชอบต่อ สังคมและการมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ และ 2) สามารถปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องความรับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง รองลงมาคือ สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการเข้าใจความรู้สึกของ เห็นอกเห็นใจ ยอมรับ รวมทั้ง หลีกเลี่ยงอคติสำหรับบุคคลที่แตกต่างกันในสังคม (\bar{X} = 4.34) โดยผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.15) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า คือ สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม (\bar{X} = 4.25) รองลงมาคือ จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสอดแทรกทักษะชีวิตในเนื้อหาเป็นการพัฒนาทักษะการบูรณาการเนื้อหาที่ยากแก่นักเรียน (\bar{X} = 4.24)

คำสำคัญ: ทักษะชีวิต วิชาชีพครู นักศึกษาครู

^{1,2} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University
¹ Corresponding author. Email: Tc_sarawut@hotmail.com

Abstract

This article was a result of exploration in research. The purpose of the research was to study life's skills and teacher's profession of the students in the education program. The sample group of the research were undergraduate students in the faculty of education of Bansomdejchaopraya Rajabhat University in the first academic year of 2020 totaling to 365 students. The research instruments used were questionnaires and the statistics used to analyze data were frequency, mean and standard deviation. The study results found that the average value of the question items were in a high level at (\bar{X} = 4.23) in consideration of each of the items, The highest value of the question 2 items were \bar{X} = 4.35 on the items of 1) the ability of creating learning activities for promoting social responsibility skills of students and participating in social activities as citizens in the local and national levels and items of 2) the ability to be a role model in social responsibilities, following with, the ability to advise students that includes understanding, empathy, open mindedness and to avoid having an attitude on different opinions at (\bar{X} = 4.34). Besides, the study results of teacher's profession, the average value was also in a high level at (\bar{X} = 4.15) considering each item, and the ability to provide advice to students in improving life's skills (\bar{X} = 4.25). Secondly, creating instruction to integrate life skills into learning context and developed a difficulty in content integration skills to students (\bar{X} = 4.24).

Keywords: Life Skills, Teacher Profession and Pre-service teacher

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษา มีทักษะชีวิตและอาชีพ สำหรับคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ก็ย่อมต้องการให้นักศึกษาครุมีทักษะชีวิตและวิชาชีพครู หากต้องการบรรจุข้าราชการครูหรือทำงานเป็นครูในโรงเรียนเอกชนแล้ว อย่างหนึ่งที่ครูพึงมีติดตัวในการที่จะประกอบอาชีพครูในอนาคต นั่นคือ การมีทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ นอกจากนี้ครูจะมีความรู้ในทางวิชาการแล้ว ครูยังต้องมีทักษะในการดำรงชีวิตในสังคมสถานศึกษาที่มีบริบทแตกต่างกัน รวมถึงการมีทักษะวิชาชีพครูที่ทันโลกทันสมัย ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวงการศึกษานานาชาติในปัจจุบัน ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในหลากหลายด้าน เพื่อนำไปพัฒนาตนเองและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 โดยครูจะต้องเป็นผู้นำในการมีทักษะชีวิตที่สามารถเป็นแบบอย่างหรือแสดงให้เห็นถึงแนวทางการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นผู้ชี้แนะ หรือสามารถให้คำแนะนำกับผู้เรียนได้ ซึ่งประเสริฐ ผลิผลการศึกษา (2553) ได้กล่าวว่า ครูควรจะมีทักษะพื้นฐานที่สามารถนำไปพัฒนาตนเอง และพัฒนาผู้เรียนและบุคคลรอบข้างได้ อันเป็นแนวปฏิบัติที่ทุกคนสามารถทำได้เป็นพื้นฐาน คือ หลัก 3R 8C ดังที่ วัชร จตุพร (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาทักษะ 3R 8C อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ฝึกฝนผู้เรียนให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถให้เต็มศักยภาพ พัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้เรียนยุคใหม่ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีความสำคัญในการช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทางด้านความรู้และปัญญา อีกทั้งการประกอบอาชีพครูทำให้มีความมั่นคงก้าวหน้าสู่ความสำเร็จ และเป็นเครื่องมือหลักฐานที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ยากจะศึกษาและอยากประกอบอาชีพครูได้ทำตามความใฝ่ฝัน วิชาชีพครู ยังเป็นมาตรฐานการศึกษาที่บ่งชี้ถึงคุณวุฒิในการที่จะประกอบอาชีพครู ซึ่งก่อนที่จะบรรจุข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ผู้ที่จะมีสิทธิเป็นอันดับแรกก็คือผู้ที่เรียนในสายวิชาชีพครู วิชาชีพครูจึงเป็นใบเบิกทาง และเป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นครู ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541) อธิบายไว้ว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงสาขาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อสังคม เพราะเป็นวิชาชีพที่พัฒนาคนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคม ครู คือ ศูนย์กลางของการปฏิรูปการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งการจัดทำสื่อการเรียนรู้ (ธิดารัตน์ ต้นนิรัตน์, 2560; ธิดารัตน์ ต้นนิรัตน์, 2562; Tannirat, 2020)

นักศึกษาที่ศึกษาในวิชาชีพครูล้วนมีความแตกต่างหลากหลายสถานที่มาอยู่รวมกันในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้ โดยมีจุดประสงค์เดียวกัน คือ การมุ่งมั่นที่จะศึกษาในวิชาชีพครู เพื่อให้ตนเองพร้อมที่จะก้าวสู่อาชีพครูในอนาคต ทำให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มาจากนักศึกษาในแต่ละพื้นที่ ท้องถิ่น และวัฒนธรรม เช่น เดียวกันกับการที่จะต้องไปเป็นครูในพื้นที่ที่มีความหลากหลายในสังคมพหุวัฒนธรรม นักศึกษาจำเป็นจะต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวนักศึกษาต่างที่มาจำเป็นจะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับอนาคตที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ โดยเฉพาะพหุวัฒนธรรม(Multicultural) คือ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา และประวัติศาสตร์ โดยใช้โครงสร้างของกลุ่มชน เชื้อชาติ สถานะของครอบครัว เพศ ความสามารถพิเศษ ภาษา ศาสนา บทบาททางเพศและพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ (National Council for Accreditation of Teacher Education: NCATE, 2002) โดยมีบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมหนึ่ง เมื่อหลายๆ วัฒนธรรมมารวมกัน จึงเกิดเป็นพหุวัฒนธรรมในแต่ละสังคม ดังนั้น การศึกษาพหุวัฒนธรรม เพื่อการปรับตัวในสังคมที่หลากหลาย ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคศตวรรษที่ 21 โดยมีผู้ได้ทำการศึกษาวิจัย เช่น บังอร ร้อยกรอง (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ในชุมชนบ้านคลองคูจาม ชุมชนบ้านในถุ้ง ชุมชนบ้านปิงหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการศึกษาควรใช้การสร้างเสริมลักษณะพหุวัฒนธรรมที่ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และแนวทางสร้างสัมพันธ์ไมตรีในมนุษย์ ซึ่งส่งเสริมความเข้าใจวัฒนธรรมและความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ นอกจากนี้ ยุทธนา นรเชษฐ และจุฑารัตน์ ทองอินจันทร์ (2561) ได้ศึกษาการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า หลักการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทยตามหลักการของศาสนาในประเทศไทย คือ พระพุทธศาสนา ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์ และศาสนาซิกข์ มีความสอดคล้องกัน คือ การอยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความเมตตา ความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน เคารพในความแตกต่างของกันและกัน

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครูกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาวิชาวิชาชีพครูให้มีทักษะชีวิตการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปปรับใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาครู กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพครูของนักศึกษาครู กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2563 จำนวน 365 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยทาโร ยามาเน่ (Yamane) โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร คลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้จำนวน 365 คน โดยตั้งนี้ เพื่อการเพิ่มอำนาจการทดสอบและลดข้อผิดพลาดการตอบกลับ ผู้วิจัยจึงวางแผนเก็บข้อมูลเพิ่มเป็นจำนวน 400 คน สำหรับการได้มาซึ่งตัวอย่าง คือ การสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) แล้วเก็บรวบรวมจนครบจำนวน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครู กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีรายละเอียดดังนี้

การจัดทำร่างแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยประยุกต์ศัพท์เฉพาะของทักษะชีวิตและวิชาชีพครู และจำนวนข้อคำถาม ของแบบสอบถาม ได้เป็นแบบสอบถามฉบับร่าง 1 ฉบับ โดยดัดแปลงแบบสอบถามจากงานวิจัยของ เชษฐภูมิ วรรณไพศาล (2558) จารุวรรณ เต็มสุข (2558) ณารีย์อร ภรณ์ธนธร (2559) และ นรัญจ์ โกลลเวช (2557)

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่าง พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย นิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย และจำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความครอบคลุมของข้อคำถาม ความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจนของข้อคำถามรายข้อกับนิยามปฏิบัติการว่าสอดคล้องเหมาะสมหรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแบบสอบถาม

การทดลองใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม และสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการใช้แบบสอบถาม

การตรวจสอบความเที่ยงและความตรงของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับ นักศึกษาที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเอง จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามสูตรของครอนบาค (α -coefficient) ได้ค่า 0.825

การนำแบบสอบถามกลับมาตรวจสอบความถูกต้อง เมื่อปรับแก้ให้มีความเหมาะสมของข้อคำถามตรงตามโครงสร้าง และภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การแปลความหมายการวัดแบบมาตรฐานค่าแบบ Likert scale 5 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้
 น้อยที่สุด หมายถึง นักศึกษาทำ/รู้ตรงกับข้อความ คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 คะแนน 1
 น้อย หมายถึง นักศึกษาทำ/รู้ตรงกับข้อความ คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 คะแนน 2
 ปานกลาง หมายถึง นักศึกษาทำ/รู้ตรงกับข้อความ คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 คะแนน 3
 มาก หมายถึง นักศึกษาทำ/รู้ตรงกับข้อความ คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 คะแนน 4
 มากที่สุด หมายถึง นักศึกษาทำ/รู้ตรงกับข้อความ คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 คะแนน 5

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความเที่ยงและความตรงไปปรับปรุงแก้ไข แล้วใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถามพร้อมอธิบายรายละเอียด เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อย นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำข้อมูลวิเคราะห์เป็นภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครู ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวมและรายข้อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

บทความนี้ แสดงผลการวิจัยเป็น 3 ตาราง คือ ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตารางที่ 2 ผลการศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาครู และตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นวิชาชีพครูของนักศึกษาครู มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	111	30.41
หญิง	254	69.59
ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	22	6.03
ภาคกลาง	124	33.97
ภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	152	41.64
ภาคตะวันออก	5	1.37
ภาคใต้	52	14.25
ภาคตะวันตก	10	2.74
ศาสนา		
พุทธ	351	96.16
อิสลาม	12	3.29
ไม่พึงระบุ	2	0.55

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คะแนนความถนัดทางวิชาชีพครู (PAT 5)		
61 - 90 คะแนน	13	3.56
91 - 120 คะแนน	74	20.28
121 - 150 คะแนน	132	36.16
151 - 180 คะแนน	65	17.81
181-210 คะแนน	13	3.56
ไม่มีคะแนนสอบ/ไม่ได้สอบ	68	18.63
รวม	365	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมด 365 คน เพศมากที่สุด คือหญิง ร้อยละ 69.59 ภูมิลำเนามากที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 41.64 ศาสนามากที่สุด คือ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.16 คะแนนความถนัดทางวิชาชีพครู (PAT 5) มากที่สุด คือ มีคะแนนในช่วง 121 - 150 คะแนน ร้อยละ 36.16

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาครู

ข้อ	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1.	เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตพัฒนาการ และสมรรถภาพของนักเรียน	4.20	0.61	มาก
2.	มีความรู้ในการสร้างเสริมสุขภาพที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.08	0.70	มาก
3.	จัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมตามหลักสุขบัญญัติสุขภาพที่เป็นปัจจัย เอื้อต่อความปลอดภัยในชีวิตได้	4.08	0.78	มาก
4.	มีความรู้หลักการเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหา ด้านการรับรู้ปัญหา ระบุสาเหตุของปัญหา และหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้	4.04	0.78	มาก
5.	สามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผลและคุณธรรม	4.12	0.74	มาก
6.	สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตของเขาได้อย่างมีระบบ	4.24	0.70	มาก
7.	จัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน	4.12	0.71	มาก
8.	มีความรู้เรื่องการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และคิดอย่าง เป็นระบบได้	4.10	0.79	มาก
9.	สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการใช้กระบวนการคิดอย่างมีระบบ	4.18	0.73	มาก
10.	สามารถคิดวิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยหลักเหตุผลที่ถูกต้องได้	4.18	0.70	มาก
11.	มีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในทักษะการสื่อสารการพูด การเขียน การฟัง รวมทั้ง ภาษาท่าทางและภาษากายในชีวิตประจำวัน	4.26	0.66	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
12.	สามารถให้คำแนะนำในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	4.26	0.68	มาก
13.	มีทักษะในการสื่อสารเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี สามารถสื่อสาร เจรจา ต่อรอง ปฏิเสธ และแสดงออกอย่างถูกต้อง	4.20	0.74	มาก
14.	สามารถใช้ทักษะการสื่อสารในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และ ความรู้ความเข้าใจของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.29	0.63	มาก
15.	จัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.20	0.70	มาก
16.	สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานในการทำงานต่าง ๆ ของนักเรียน	4.24	0.66	มาก
17.	มีทักษะการส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนในการปฏิบัติงาน ทั้งการทำงานเป็นกลุ่มและรายบุคคลให้บรรลุตามเป้าหมาย	4.20	0.72	มาก
18.	มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	0.68	มาก
19.	สามารถส่งเสริมนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถ ทำงานร่วมกันได้อย่างเหมาะสม	4.30	0.70	มาก
20.	สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ของนักเรียน ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง	4.26	0.65	มาก
21.	สามารถสร้างความตระหนักและการยอมรับในงานเพื่อให้นักเรียนรู้สึก พึงพอใจและมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน	4.22	0.68	มาก
22.	มีความรู้พื้นฐานในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพและ สามารถอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างปกติสุข	4.31	0.67	มาก
23.	สามารถให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับหลักการในการสร้างความสัมพันธ์กับ ผู้อื่น และวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.30	0.71	มาก
24.	มีทักษะในการส่งเสริมการสร้างและการรักษาความสัมพันธ์ร่วมกับ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน	4.16	0.72	มาก
25.	สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อแสวงหาความร่วมมือในการ ปฏิบัติงานอย่างมีความสุขและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน	4.26	0.69	มาก
26.	สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการเข้าใจความรู้สึกของเห็นอกเห็นใจ ยอมรับ รวมทั้ง หลีกเลี่ยงอคติสำหรับบุคคลที่แตกต่างกันในสังคม	4.34	0.64	มาก
27.	มีความรู้พื้นฐานในการส่งเสริมความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ในด้านต่าง ๆ เช่น เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ ฯลฯ	4.28	0.68	มาก
28.	สามารถพัฒนานักเรียนให้ยอมรับบุคคลอื่นที่ต่างจากตนเองและ ช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อนได้	4.33	0.62	มาก
29.	สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจผู้อื่น ยอมรับใน ความแตกต่าง และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	4.24	0.69	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
30.	สามารถปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องความรับผิดชอบโดยถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง	4.35	0.61	มาก
31.	สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการสร้างความตระหนักถึงการปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อตนเองและสังคม	4.29	0.63	มาก
32.	สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะ เสียสละ และทำประโยชน์ให้กับสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน	4.33	0.66	มาก
33.	สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะของนักเรียนในการรับผิดชอบต่อสังคมและการมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ	4.35	0.60	มาก
รวม		4.23	0.69	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาครู ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D. =0.69)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สามารถปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องความรับผิดชอบโดยถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งและ สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะของนักเรียนในการรับผิดชอบต่อสังคมและการมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.35$, S.D. =0.61) ลำดับรองลงมา คือ สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการเข้าใจความรู้สึกของ เห็นอกเห็นใจ ยอมรับ รวมทั้ง หลีกเลี่ยงอคติสำหรับบุคคลที่แตกต่างกันในสังคม ($\bar{X}=4.34$, S.D. =0.64) และมีความรู้หลักการเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหา ด้านการรับรู้ปัญหา ระบุสาเหตุของปัญหา และหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้น้อยที่สุด ($\bar{X}=4.04$, S.D. =0.78)

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นวิชาชีพครูของนักศึกษาครู

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	มีความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและใช้ในการพัฒนานักเรียนได้	4.22	0.67	มาก
2.	สามารถระบุและอธิบายทักษะชีวิตที่เหมาะสมตามความต้องการของนักเรียนได้ถูกต้อง	4.13	0.68	มาก
3.	สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม	4.25	0.70	มาก
4.	สามารถอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนการแก้ปัญหาในบทเรียนได้	4.10	0.69	มาก
5.	อธิบายเนื้อหาสาระที่เข้าใจยากด้วยคำอธิบายง่ายๆ ได้	4.11	0.72	มาก
6.	มีพื้นฐานความรู้แม่นยำเพื่อใช้ในการศึกษาเนื้อหาวิชาขั้นสูง	4.07	0.75	มาก
7.	มีความรู้ในวัตถุประสงค์/เป้าหมายหลักสูตรอย่างชัดเจน	4.11	0.75	มาก
8.	สามารถประเมินคุณภาพและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาได้	4.12	0.70	มาก
9.	วางแผนและดำเนินการสอนทุกขั้นตอนได้อย่างเหมาะสมตามหลักสูตร	4.11	0.74	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
10.	เข้าใจวิธีการใช้และประโยชน์ของเครื่องมือ/อุปกรณ์ทางเทคโนโลยี	4.15	0.73	มาก
11.	รู้เทคนิคหลากหลายวิธีในการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	4.07	0.72	มาก
12.	ศึกษาขั้นตอนการสอนเพื่ออธิบายความเชื่อมโยงของเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง	4.16	0.72	มาก
13.	รู้หลักวิชาครูและเลือกวิธีจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหา	4.20	0.71	มาก
14.	ใช้ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนใหม่ๆ มาขยายความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาการชั้นสูง	4.08	0.72	มาก
15.	เลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาแต่ละเรื่องได้ถูกต้อง	4.19	0.71	มาก
16.	ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ	4.20	0.68	มาก
17.	เลือกใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการศึกษาค้นคว้าและใช้ประโยชน์ในการวิจัย	4.19	0.70	มาก
18.	รู้ทักษะชีวิตที่หลากหลายเพื่อพัฒนาเนื้อหาได้ถูกต้อง	4.22	0.67	มาก
19.	ใช้หลักการของทักษะชีวิตมาประยุกต์และแนะนำนักเรียนให้แก้ปัญหาเนื้อหาในบทเรียนได้	4.16	0.66	มาก
20.	รู้หลักในการประเมินและติดตามผลเพื่อหาแนวทางพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน	4.15	0.71	มาก
21.	ใช้ผลการประเมินตามหลักสูตรในการปรับแผนพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.16	0.66	มาก
22.	ศึกษาผลการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน	4.08	0.70	มาก
23.	รู้เทคโนโลยีพื้นฐานที่เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการทักษะชีวิตของนักเรียน	4.08	0.69	มาก
24.	ใช้เทคโนโลยีในการเสนอทางเลือกที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน	4.13	0.68	มาก
25.	ทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะชีวิต	4.08	0.72	มาก
26.	จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสอดแทรกทักษะชีวิตในเนื้อหาเป็นการพัฒนาทักษะการบูรณาการเนื้อหาที่ยากแก่นักเรียน	4.24	0.68	มาก
27.	ศึกษา/วิจัยโดยใช้เทคโนโลยีจัดการเรียนในการสร้างเสริมการเรียนรู้ทักษะชีวิตนักเรียน	4.14	0.73	มาก
28.	รู้เทคโนโลยีและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการทักษะชีวิตและเหมาะสมกับการพัฒนาความรู้เบื้องต้นของนักเรียน	4.15	0.65	มาก
29.	เข้าใจหลักการของเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะชีวิตของ นักเรียนในการอธิบายหลักการของเนื้อหา	4.20	0.66	มาก
30.	ใช้เทคโนโลยีในขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนและเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาที่ยากซับซ้อนได้	4.18	0.73	มาก
รวม		4.15	0.70	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D. =0.70)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{X}=4.25$, S.D. =0.07) ลำดับรองลงมา คือจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสอดแทรกทักษะชีวิตในเนื้อหาเป็นการพัฒนาทักษะการบูรณาการเนื้อหาที่ยากแก่นักเรียน ($\bar{X}=4.24$, S.D. =0.68) และมีพื้นฐานความรู้แม่นยำเพื่อใช้ในการศึกษาเนื้อหาวิชาชั้นสูง และรู้เทคนิคหลากหลายวิธีในการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.07$, S.D. =0.70)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครู วิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1. ผลการศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ สามารถปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องความรับผิดชอบโดยถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะของนักเรียนในการรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองในระดับท้องถิ่นระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ลำดับรองลงมา คือ สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการเข้าใจความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ ยอมรับ รวมทั้ง หลีกเลี่ยงอคติสำหรับบุคคลที่แตกต่างกันในสังคม มีความรู้หลักการเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหา ด้านการรับรู้ปัญหา ระบุสาเหตุของปัญหา และหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ลำดับรองลงมา คือ จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสอดแทรกทักษะชีวิตในเนื้อหาเป็นการพัฒนาทักษะการบูรณาการเนื้อหาที่ยากแก่นักเรียน และมีพื้นฐานความรู้แม่นยำเพื่อใช้ในการศึกษาเนื้อหาวิชาชั้นสูง และรู้เทคนิคหลากหลายวิธีในการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ขออภิปรายผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพครูของนักศึกษาครู วิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1. ผลการศึกษาทักษะชีวิต พบว่า โดยภาพรวมจำแนกรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า ทักษะชีวิตของนักศึกษาครู สามารถปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องความรับผิดชอบโดยถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สามารถจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะของนักเรียนในการรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ สอดคล้องกับแนวความคิด อิตารัตน์ ตันนิรัตน์ (2563) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพราะทำให้มนุษย์สามารถปรับตัวให้มีความพร้อมที่จะเผชิญกับสภาพความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน ปัญหาต่าง ๆ ของบริบทสังคม สิ่งแวดล้อมรอบตัว จารุวรรณ เตมสุข (2558) เริ่มเข้าสู่ช่วงศตวรรษที่ 21 ทำให้เริ่มมีความตื่นตัว ให้ความสำคัญกับทักษะชีวิตและอาชีพมากยิ่งขึ้น แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรม/การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะของนักเรียนในการรับผิดชอบต่อ

ต่อสังคม การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศค่อนข้างมาก สาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากทักษะการเรียนรู้ มีความสำคัญมาก ในการประกอบอาชีพครู เนื่องจากทักษะการเรียนรู้ เป็นทักษะพื้นฐานอันนำไปสู่การแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่งผลให้เกิดทักษะอื่น ๆ โดยทักษะในการแสวงหาความรู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะความสามารถพื้นฐานในการเรียนรู้ สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการเข้าใจความรู้สึกของ เห็นอกเห็นใจ ยอมรับรวมทั้ง หลีกเลี่ยงอคติสำหรับบุคคลที่แตกต่างกันในสังคม สอดคล้องกับ เชษฐภูมิ วรรณไพศาล (2558) ที่กล่าวว่า ต้องคำนึงถึงความแตกต่าง เคารพและยอมรับในความแตกต่างเพื่อหล่อหลอมชุมชนนิสิตนักศึกษาในสถาบันให้เกิดความสามัคคี มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ พร้อมจะนำความรู้ความสามารถที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สถาบัน ชุมชน ภูมิภาค ประเทศ เป็นต้น แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความเป็นครูที่ดี เพราะครูนอกจากหน้าที่สอนยังต้องบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการดำรงชีวิต ซึ่งจำเป็นต้องแสดงความรักความห่วงใยควบคู่ไปด้วย มีความรู้หลักการเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหา ด้านการรับรู้ปัญหา ระบุสาเหตุของปัญหา และหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้สอดคล้องกับ นริญจ โกลลเวช (2557) ที่กล่าวว่า การผลิตนักศึกษาครูไม่เพียงแต่เน้นพัฒนาด้านความรู้เพียงอย่างเดียวจำเป็นต้องสอดแทรกเรื่องทักษะชีวิตเข้าไปด้วย ดังนั้นในการพัฒนาความรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแก่ครูควรให้ความสำคัญกับด้านทักษะชีวิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการวางแผนในการส่งเสริมหรือสนับสนุนครูผู้สอนให้ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของครูต่อไป อีกทั้งควรสนับสนุนให้ครูมีความรู้ด้านทักษะชีวิตเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ที่ถูกต้องและชัดเจนในเรื่องทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการสื่อสาร นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับเรื่องความเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น และทักษะการคิดสร้างสรรค์ด้วย และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการส่งเสริมการมองอาชีพครูในแง่ดีของนักศึกษาวิชาชีพรู ยกตัวอย่างสิ่งที่ดีที่นักศึกษาเผชิญจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ทั้งจากครูที่เลี้ยง สภาพแวดล้อมที่ดีของโรงเรียน ซึ่งเป็นการพูดเสริมแรงทางบวกให้นักศึกษามองอาชีพครูในแง่ดีมากยิ่งขึ้น (ณริย์อร ภรณ์ธนธร, 2559) อันจะทำให้มีตัวอย่างที่ดีสามารถปรับนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสม แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาน้อยที่สุด แต่คิดว่า สามารถแนะนำผู้เรียนได้มากที่สุด จึงควรให้ความรู้กับนักศึกษาครูระหว่างการเรียน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพครูโดยภาพรวมและจำแนกรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า ทักษะวิชาชีพรูสามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาน้อยที่สุด แต่คิดว่า สามารถแนะนำผู้เรียนได้มากที่สุด จึงควรให้ความรู้กับนักศึกษาครูระหว่างการเรียนการสอน สอดคล้องกับ นริญจ โกลลเวช (2557) ที่กล่าวว่า การผลิตนักศึกษาครูไม่เพียงแต่เน้นพัฒนาด้านความรู้เพียงอย่างเดียวจำเป็นต้องสอดแทรกเรื่องทักษะชีวิตเข้าไปด้วย ดังนั้นในการพัฒนาความรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแก่ครูควรให้ความสำคัญกับด้านทักษะชีวิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการวางแผนในการส่งเสริมหรือสนับสนุนครูผู้สอนให้ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของครูต่อไป อีกทั้งควรสนับสนุนให้ครูมีความรู้ด้านทักษะชีวิตเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ที่ถูกต้องและชัดเจนในเรื่องทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการสื่อสาร นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับเรื่องความเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น และทักษะการคิดสร้างสรรค์ด้วย และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการส่งเสริมการมองอาชีพครูในแง่ดีของนักศึกษาวิชาชีพรู ยกตัวอย่างสิ่งที่ดีที่นักศึกษาเผชิญจากการฝึกประสบการณ์

วิชาชีพรู้ ทั้งจากครูที่เลี้ยง และสภาพแวดล้อมที่ดีของโรงเรียน ซึ่งเป็นการพูดเสริมแรงทางบวกให้นักศึกษามองอาชีพครูในแง่ดีมากยิ่งขึ้น (ณารีย์อร ภรณ์ธนธร, 2559) อันจะทำให้มีตัวอย่างที่ดี สามารถปรับนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพรู้ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ ดำรงค์ ชลสุข (2563) ได้แปล 20 ทักษะที่จำเป็นสำหรับครูยุค 4.0 ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูต้องมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตของนักเรียนให้ดำรงชีวิตได้อย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

ควรนำสารสนเทศจากการศึกษาทักษะชีวิตและวิชาชีพรู้ของนักศึกษาครู ซึ่งนำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษาครู เพื่อให้พร้อมในการทำงานในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษากับนักศึกษาครูทั้งประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์ภาพรวม รวมทั้งจัดทำแนวทางพัฒนาทักษะชีวิตและวิชาชีพรู้ของนักศึกษาครูที่มาจากพหุวัฒนธรรม เพื่อให้พร้อมในการทำงานในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ให้สนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จาวรรรณ เต็มสุข. (2558). *การพัฒนาลักษณะเฉพาะของแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตนิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). สืบค้นจาก <https://library.car.chula.ac.th/>
- เชษฐภูมิ วรณไพศาล. (2558). *การพัฒนาแบบการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมศึกษาสำหรับนิสิต นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ในสถาบันอุดมศึกษาภาคเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตนิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). สืบค้นจาก <https://library.car.chula.ac.th/>
- ณารีย์อร ภรณ์ธนธร. (2559). *กลยุทธ์การส่งเสริมการมองอาชีพครูในแง่ดีของนักศึกษาวิชาชีพรู้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตนิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). สืบค้นจาก <https://library.car.chula.ac.th/>
- ดำรงค์ ชลสุข. (2563, 17 มกราคม). มติชนมิตร: 20 ทักษะที่จำเป็นสำหรับครูยุค 4.0. *หนังสือพิมพ์ มติชนออนไลน์*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/education/news_1890713
- ธิดารัตน์ ต้นนิรัตน์. (2563). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- _____. (2562). พฤติกรรมเกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนการสอนหรือผลงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู. *ครุศาสตร์สาร*, 13(2), 183-196.
- _____. (2560). *การพัฒนาแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการแก้ปัญหาด้วยสารสนเทศ การเสริมการเรียนรู้ และ Z TO A เพื่อสร้างผลงานสร้างสรรค์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตนิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). สืบค้นจาก <https://library.car.chula.ac.th/>

- นริญจ์ โกลลเวช. (2557). *การพัฒนาโมเดลการวัดความรู้ด้านทักษะชีวิตและโมเดลการวัดที่แพคที่บูรณาการร่วมกับความรู้ด้านทักษะชีวิตของครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิตวิทยา). สืบค้นจาก <https://library.car.chula.ac.th/>
- บังอร ร้อยกรอง. (2553). “การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.” *ปริญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2553). *อย่าเรียนหนังสือคนเดียว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดบุ๊ค.
- ยุทธนา นรเชษฐ และจุฑารัตน์ ทองอินจันทร์ (2561). การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย. *วารสารมหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 7(1), 102-118.
- วัชระ จตุพร. (2561). โรงเรียนทางเลือกกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 41(2), 1-17.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). *ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน.
- National Council for Accreditation of Teacher Education (NCATE). (2002). *Professional standards for the accreditation of school, colleges, and department of education*. Washington, DC: Author.
- Tannirat, T. (2020). From Angry Bird Application to STEM Activities in Real Life. *International Journal of Advanced Science and Technology*. 29(7s), 878-883.